

O,,,

Sygn. akt III U 365/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Aneta Beata Stankiewicz-Lauryn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2014r. w Suwałkach

sprawy **J. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

w związku z odwołaniem J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 28 maja 2014 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 365/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 28.05.2014r. odmówił J. B. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz.1227) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego;
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił J. B. prawa do emerytury, ponieważ nie udokumentował on 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1.01.1999r. okresy składkowe i nieskładkowe w ilości 22 lat, 10 miesięcy i 1 dzień oraz uzupełniające w ilości 2 lat, 6 miesięcy i 5 dni.

W odwołaniu od tej decyzji J. B. ze względu na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków na okoliczności tej pracy. Świadczył bowiem pracę traktorzysty w (...) D. od października 1976r. (kiedy to zrobił prawo jazdy na ciągnik) do 31.12.1991r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał ponadto, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił J. B. zatrudnienia od dnia 2.01.1973r. do 31.12.1991r. w (...)D., ponieważ nie przedłożył on świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wydanego przez zakład pracy.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 w brzmieniu od 1.01.2013r., powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. 1.01.1999r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Ustęp 2 stanowi zaś, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według natomiast art. 32 ust. 4 tej ustawy, wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Tymi zaś przepisami dotychczasowymi są, jak wskazał odwołujący się, przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Stosownie do § 1 ust. 1 tego rozporządzenia, stosuje się ono do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 tego rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej „wykazami”. Paragraf 2 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, zaś według § 4 ust. 1, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z powyższego wynika więc, że aby ubezpieczony mógł otrzymać emeryturę na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przy spełnieniu pozostałych warunków, musiała być przez niego wykonywana w sposób stały i w pełnym wymiarze czasu pracy przez co najmniej 15 lat, przy czym w szczególnych warunkach, to w takich, jakie są wymienione w wykazie A powołanego rozporządzenia.

W sprawie tymczasem nie można uznać aby odwołujący się przez okres 15 lat pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach w (...) w D.. Wprawdzie zawnioskowani przez odwołującego się świadkowie J. F. (1) i J. W. (1) zeznali, że odwołujący się zaraz po odbyciu zasadniczej służby wojskowej pracował w (...) w D. tylko jako traktorzysta, to nie sposób podzielić ich zeznań i twierdzeń w tym zakresie samego odwołującego się. Odwołujący się pracował niewątpliwie w (...) w D. od 2.01.1973r. i służbę wojskową odbył, jak wynika z dokumentacji w tym względzie, od 24.04.1974r. do 15.04.1976r. Jednakże przed służbą wojskową pracował jako pracownik fizyczny, a po jej odbyciu jako mechanik maszyn rolniczych. Tak bowiem jednoznacznie wynika z pracowniczych akt osobowych odwołującego się z okresu zatrudnienia w (...) w D.. Świadczą o tym w tych aktach poszczególne pisma i adnotacje. I tak z pisma z dnia 15.05.1976r. wynika, że odwołującego się po odbyciu służby wojskowej zatrudniono jako mechanika maszyn rolniczych. W arkuszu oceny pracy odwołującego się z dnia 26.04.1977r. wskazuje się, że odwołujący się zajmuje aktualnie stanowisko mechanika. W piśmie z dnia 31.01.1978r. w sprawie przeniesienia odwołującego się na stanowisko magazyniera wskazuje się też jego zatrudnienie mechanika. Tak samo wynika również z pisma z dnia 26.03.1979r. W piśmie z dnia 5.10.1979r. powierza się odwołującemu się pełnienie obowiązków stałego konserwatora i obsługi urządzeń zaopatrzenia rolnictwa w wodę łącznie z gospodarką ściekową. Dalej też z pisma pracowniczych akt osobowych wynika, że odwołujący się zajmował w (...) D. stanowisko mechanika bądź magazyniera (np. z dnia 2.03.1981r., z dn. 6.02.1986r., z dn. 30.04.1988r. i z dn. 30.06.1989r.). Dopiero umową o pracę z dnia 1.12.1989r. odwołujący się jest zatrudniony jako traktorzysta.

W obliczu więc takiej dokumentacji pracowniczej nie sposób uznać aby odwołujący się pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako traktorzysta przez 15 lat. Zeznania świadków należało zaś ocenić jako bezkrytyczne wspomnienie kolegi z pracy w celu uzyskania przez niego wcześniejszej emerytury. Pamiętając odwołującego się jako pracownika (...) w D. będącego w ostatnim okresie zatrudnienia traktorzystą, uważali zapewne, że takim też był przez cały okres zatrudnienia. Zwłaszcza tak mogli uważać i pamiętać, że odwołujący się mógł czasami i wcześniej jeździć ciągnikiem, gdyż mając na uwadze, że był pracownikiem (...) –u tego wykluczyć nie można. Poza tym trzeba mieć i na względzie, że jako mechanik jeździł z pewnością naprawianymi ciągnikami w celu sprawdzenia dokonanej naprawy i stanu technicznego ciągnika. Szczególne warunki pracy są jednak tylko wobec osób, jak wyżej już wskazano, które prace traktorzysty, wykonywały stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, czyli bez przerwy na pełnym dziennym 8-godzinym etacie. Dlatego też było konkretne stanowisko traktorzysty w odróżnieniu od pracowników na przykład produkcji roślinnej, którzy wykonywali szereg prac nie związanych z pracą traktorzysty. Praca zaś mechanika tylko wówczas mogła być uznana za pracę w szczególnych warunkach, gdy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy była wykonywana tylko w kanałach (Wykaz A powołanego rozporządzenia R.M. z dnia 7.02.1983r., Dział XIV, poz. 16). Na taką jednak pracę w kanałach odwołujący się nie powoływał się. Wnosić więc należy, że był mechanikiem do wszystkich prac przy naprawie sprzętu rolniczego.

Trzeba w sprawie podnieść, że pracownicze akta osobowe świadków z okresu zatrudnienia w (...) w D. odzwierciedlają ich zeznawania. Wynika więc z nich, że świadek J. W. (1), jak zeznał, był najpierw traktorzystą, a później kierowcą cysterny, a następnie samochodu (...), świadek zaś J. F. (1), jak zeznał, cały czas traktorzystą, choć nie raz w angażach miał zapisane pracownik produkcji roślinnej. Tak jednak co do niego jak i J. W. (1) w pracowniczych aktach osobowych znajduje się dokumentacja przyjęcia na swój stan ciągnika, o czym nie ma w ogóle mowy w pracowniczych aktach osobowych odwołującego się. Trudno zatem odwołującemu się dać wiarę, że kiedyś w dokumentacji pracowniczej nie zwracano uwagi na to kto jaką pełnił funkcję w zakładzie pracy i na jakim stanowisku pracuje. Gdyby przecież był traktorzystą wcześniej niż przed 1.12.1989r. pozostałby tego jakiś zapis skoro tak uczyniono wobec świadków J. W. i J. F..

Mając zatem to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW/bd